

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAЕ HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 31. Expilatores diuinitus compregensi afficiuntur suppicio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](#)

prius ex iactatione illa conquieuit, quam Laureto Sacerdotem acciuit, & lacrymas poenitentiae indices profundens ablatum reddidit lapidem. Poenitentiam valetudo, non tantum venia est consecuta. Magno etiam Illyricis mercatoribus similis audacia stetit. Hi coēpto ex Picentibus frumento, saxum ex Deiparæ cella surreptum clam in onerariam abdiderant. Cæterum, ut fallerent homines, sacrilegij vindicem Deum non fefellerunt. Profectos ex portu atrox vis tempestatis subito adorta in ingentem adduxit metum: & trepidos vasorum, merciumque iacturam facere subegit. Haud procul exitio res erat, cum Deū parentis suæ vltorem adesse senserunt: & flentes, tendentesque in cœlum manus veniam pariter orare cœperunt. Placato precibus, ac lacrymis Deo, mare quoque placatur. Illi periculo erepti retro iter flectunt: ad Lauretum appellunt: lapidem Virgini restituunt. Prospero inde cursu in Dalmatiam prouehuntur. Peregrinorum quoque nō nullos, qui aliquid indidem seu lapidis, seu calcis abraserant, abeuntes morbus, velut diuinæ prouidentiae lictor corripuit, nec ante eos dimisit, quam regressi cum lacrymis, & confessione temeritatis suæ, ablata Deiparæ redidierunt.

Sacræ cellæ expilatores diuinitus compræbensi afficiuntur suppicio.

Cap. XXXI.

Lema.Laur.
Rjer. C Aeterum his, quos religionis species deceperat, lenorem se diuina severitas præbuit: aliorum, quos auaritia in fraudem impulerat, audaciam grauius vindicavit. Per eadem tempora nonulli Lauretanæ Domus ministri, ex composito sacros thesauros compilarent, quos à compilatoribus tutari debuerant. Sed celeriter Deus in fandum sacrilegium debita poena est persecutus. Iam res omnes in nauim conditas occulta asportabant fuga, cum agri Piceni oram præteruectos aduersa tempesta reiecit eo, vnde concenderant. Itaque in Recinetensium potestatem

statem delati, in manifesto scelere depræhenduntur. Nec mora, prodendi exempli gratia, ne quisquam in posterum talia auderet, pro Aede Lauretana suspensi, nefarium sacrilegium foedo suppicio iuunt. Verum fallendi spes alios ad simile facinus subinde pellexit. Haud ita multo post facinorosum hominem cupidio incessit sacrosancti sa-
celli furtim expilandi. Is igitur sacrilegi conatus socium idoneum nactus, ferramenta parat quibus valuarum, & arcæ nummariæ seras aperiat. Omnibus in eam rem pa-
ratis, intra Virginis cellam solerter occulit se. Inde nocte concubia sacrilegium exsequens, sacra dona aurea, argen-
teaque congerit vnum in locum: mox arca, & saecelli fori-
bus patefactis, templi quoque valuas molitur. Tandem his quoque refractis, circumspicere cœpit quærens oculis
adiutorem sceleris, qui in templi vestibulo (sic enim con-
uenerat) illa ipsa hora præsto esse debebat, sacra dona,
nūmosque in destinatum locum abditurus. Ecce tibi dum intentius circumspectat, armatorum agmen (cœlestium manum ante Aedem Virginis excubantium fuisse, credi-
tum est) adesse cernit. Quorum inopinatus aspectus tan-
tum illi terroris incussum, vt clausis propere valuis, abde-
ret se, ratus caput suum ab illis peti. Cæterum infelix per functus (vt credebat) periculo, stimulante auaritia rur-
sus audere coepit. Igitur cum iterum, ac tertio patefactis templi foribus, socium sceleris quæreret, semper ei coe-
lestis illa manus infestis occurrebat armis: ac trepidum effusa fuga compellebat in templum. Ita per spem, metu-
que nocte absumpta, tandem de salute magis, quam de preda sollicitus, irrito incoepito abire statuit. Iamque appetente aurora, per auersam templi portam capesse-
bat fugam; cum coelestium excubiarum, quas dixi-
mus, occursu territus, in sacrosanctam cellam refugit.
Manebant adhuc manifesta sacrilegij incoerti vestigia, vt qui locus facinoris testis fuerat, etiam index foret. Super-
uenientibus igitur sanctissimi saecelli custodibus, valuæ re-
fractæ, sacra dona congesta, haud leuibus argumentis il-